

புதிய அவையம்

ISSN : 2456-821X

பெளராவின் வீரநிலைக் கோட்பாட்டு அடிப்படையில் கசமாட்சாமி கதைப்பாடல்

முனைவர் ந. சோழன்,
உதவிப் பேராசிரியர்,
தமிழ்த்துறை.

தூய நெஞ்சக் கல்லூரி (தன்னாட்சி)
திருப்பத்தூர் - 635 601.

தொடக்க கால மனிதனின் வாழ்க்கை இயற்கையை ஒட்டிய உணவு தேடுதலை மையமிட்டு அமைந்தது. அதனால் இயற்கை நிகழ்வுகளால் ஏற்படும் மாற்றங்களுக்கு ஆட்பட்டவனாக இருந்தான். காலவோட்டத்தில் மனிதன் இயற்கை நிகழ்வுகள், சமூக நிகழ்வுகள், சுய கற்பனைத் திறன் போன்ற பல காரணிகளால் பல்வேறு கருத்துகளை உள்வாங்கிக் கொண்டான். அக்கருத்துகளின் வளர்ச்சி நிலையிலேயே கதை, பாடல், விடுகதை, பழமொழி போன்ற பல்வேறு இலக்கியங்கள் உருவாகின (தே.லூர்து, 2008:21.). அவை காலங்காலமாக அடுத்தடுத்த சந்ததிகளுக்குக் கையளிக்கப்பட்டு வருகின்றன. அவை கையளிக்கப்படுகையில் பழையன சில கழிந்தும் புதியன சில சேர்ந்தும் மாற்றம்பெற்று வருகின்றன. அவ்வாறு வாய்மொழி வழியாகக் கையளிக்கப்பட்டு வந்த, வருகின்ற நாட்டுப்புற இலக்கிய வகைகளுள் ஒன்று கதைப்பாடல் ஆகும். கதைப்பாடல் குறித்த எளிமையான அதே நேரத்தில் சிறப்பானதொரு விளக்கமாக, குறிப்பிட்டதொரு பண்பாட்டில் குறிப்பிட்டதொரு சூழலில் வாய்மொழியாக ஒரு பாடகனோ அல்லது ஒரு குழுவினரோ சேர்ந்து நாட்டார் முன் எடுத்துரைத்து இசையுடன் நிகழ்த்தும் அல்லது நிகழ்த்திய ஒரு கதை தழுவிய பாடலே கதைப்பாடல் (நா.இராமச்சந்திரன், 2002: 55) என்ற விளக்கம் அமைகின்றது.

கதைப்பாடலானது பல்வேறு பொருண்மைகளைத் தன்னுள்ளே கொண்டிருக்கின்றது. அப்பொருண்மைகள், புராண இதிகாசங்களின் சிறு கூறுகள், ஊர்த் தெய்வங்களின் வரலாறு, சமுதாயத்தில் வீரதீரச் செயல்கள் புரிந்து உயிர் நீத்தவர்களின் வரலாறு, தம் அறிவுக்கு எட்டிய வரலாற்றுச் சிறப்புகள் ஆகியவற்றைப் புலமை வாய்ந்த ஒருவர் கற்பனை கலந்து இசையுடன் கூடிய பாடலாகப் புனைவதே கதைப்பாடல் (இரா.காசிராசன், 1980: 28) எனப் பரந்து விரிந்து அமைகின்றன.

ஆக்ஸ்போர்டு பல்கலைக்கழகத்தின் முன்னைத் துணைவேந்தரும் ஒப்பிலக்கிய ஆய்வாளருமான சி.எம்.பௌரா கிரேக்கக் கவி ஹோமரின் காவியங்களான இலியட், ஒடிசியினை ஆய்விற்கு உட்படுத்தும்போது பல்வேறு சிக்கல்களை எதிர்கொண்டார். அச்சிக்கல்களுக்கான விடையை உலகின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் வழங்கிவரக் கூடிய வீரநிலை இலக்கியங்களை ஒப்பிட்டு ஆய்வதன் வழிக் கண்டுணரலாம் என்ற முடிவிற்கு வந்தார். அதன்படி ஐரோப்பா, ஆசியா மற்றும் ஆப்பிரிக்கக் கண்டங்களிலுள்ள சுமார் 30 நாடுகளின் வீரநிலை இலக்கியங்களை ஆய்விற்கு உட்படுத்தி வீரநிலைக் கவிதையின் பல்வேறு நிலைகளை விளங்கிக் கொண்டார். அந்த ஆய்வின் கருத்துக்களைத் தனது வீரநிலைக் கவிதை (Heroic Poetry) என்ற நூலில் விரிவாகவும் தெளிவாகவும் முன்வைத்துள்ளார். பௌராவிற்கு முன்பேயும் எச்.எம். சாட்விக் , என்.கே. சித்தாந்தா போன்றோர் வீரநிலைக் கவிதை குறித்துப் பேசியுள்ளனர். எச்.எம். சாட்விக், கிரேக்க மற்றும் டியூட்டானிய வீரநிலை இலக்கியங்களை ஒப்பிட்டு ஆய்ந்து அவற்றின் வீரநிலைப் பண்புகள் குறித்துத் தனது வீரநிலைக் காலம் (The Heroic Age) என்ற நூலில் பேசியுள்ளார். எச்.எம். சாட்விக்கின் மேற்பார்வையில் தன்னுடைய ஆய்வினைச் செய்த என்.கே. சித்தாந்தா, இராமாயணம், மகாபாரதம் ஆகிய இந்தியாவின் இருபெருங் காவியங்களை ஐரோப்பிய வீரநிலைப் பாடல்களோடு ஒப்பிட்டு ஆய்ந்து அவற்றின் வீரப்பண்புகளைத் தனது இந்தியாவின் வீரநிலைக் காலம்(The Heroic Age of India) என்ற நூலில் முன்வைத்துள்ளார். தமிழில் கைலாசபதி சங்க இலக்கியங்களை ஒப்பிட்டு ஆய்ந்து தமிழ் வீரநிலைக் கவிதை என்ற ஆய்வு நூலினைப் படைத்துள்ளார். அவர் தமிழ்ச் செவ்வியல் இலக்கியங்களுள் தனது ஆய்வினை நிகழ்த்தியுள்ளார்.

மேற்கண்ட ஆய்வுகளிலிருந்து பௌரா, உலகின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் வழங்கிவரக் கூடிய வீரநிலைப் பாடல்களைத் தரவுகளாக எடுத்துக்கொண்டு ஒப்பிட்டதோடு அவற்றின் தோற்றத்தினைக் கோட்பாட்டு நிலையில் விளக்கியுள்ளதன்வழி வேறுபடுகின்றார். உலக இலக்கியங்களை ஆய்ந்து உருவாக்கப்பட்ட பௌராவின்கோட்பாட்டினைப் பல்வேறு ஆய்வுக் களங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளதும் உலகளாவிய பார்வையில் படைக்கப்பட்டதுமான

தமிழ் இலக்கியங்களோடு ஒப்பிட்டு நோக்குவது சாலச் சிறந்ததாக அமையும். அவ்வகையில் தமிழ்க் கதைப்பாடல்கள் நெடுங்கதையாகவும் மக்களின் முன் எடுத்துரைக்கப்படுவதாகவும் வீரத்தை மையமிட்டதாகவும் பெரும்பாலானவை அமைகின்றன. எனவே வாய்மொழி இலக்கியங்களையும் தரவுகளாக எடுத்துக் கொண்டு கோட்பாட்டினை உருவாக்கியுள்ள பெளராவின் வீரநிலை குறித்த கோட்பாட்டினைத் தமிழ்க் கதைப்பாடல்களுள் ஒப்பிட்டு ஆய்வது பொருத்தமாக அமையும். அவ்வகையில் இக்கட்டுரையானது பெளராவின் வீரநிலைக் கோட்பாட்டு அடிப்படையில் கசமாடசாமி கதைப்பாடலை ஆராயும் முகமாக அமைகின்றது.

கதைச் சுருக்கம்

திருநெல்வேலிக்கு அருகில் காஞ்சிவனம் என்னும் கயவர் தேசத்தில் மாடப்ப தேவர், மாடிப் பிள்ளை தம்பதியர் பிள்ளை இல்லாக் கவலையால் வருந்துகின்றனர். அதனால் இறைவனுக்குப் பூஜை செய்து தவமிருந்து ஆண் குழந்தை ஒன்றைப் பெறுகின்றனர். அவனே கதையின் நாயகனான கசமாடசாமி. அவன் வளர்ந்த பிறகு தன்னுடைய வீரத்தால் மதுரையை ஆளுகின்ற சோழ ராசாவிற்கு மந்திரியாக உருவெடுக்கின்றான். அத்தாளநல்லூரின் தாமிரபரணி ஆற்றில் உள்ள முதலையைப் பிடிப்பதற்காக மன்னனின் ஆணைக்கிணங்க கசமாடசாமி செல்கின்றான். அப்போது அந்த ஊருக்குத் திருட வருகின்ற 1000 கள்வர்கள் அவனுடைய கழுத்தில் உள்ள உயரிய முத்துச்சரபொழி மாலையைப் பறிக்க எண்ணுகின்றனர். அவர்களுடன் கடும் சண்டை புரிந்து அனைவரையும் கொல்கின்றான் கசமாடசாமி. இறுதியில் தப்பிப் பிழைத்த ஒரு கள்வனால் வஞ்சகமாகக் கொல்லப்படுகிறான் கசமாடசாமி. கொலையுண்ட பிறகு கசமாடசாமியும் அவனுடைய மனைவியும் இறைவன் அருளால் சிறுதெய்வங்களாக மக்களால் வழிபடப்படுவதாகக் கதைப்பாடல் முடிவுறுகின்றது. இக்கதைப்பாடல் பெரும்பாலும் உரைநடையிலும் அங்கங்கே பாடலும் இடம் பெற்று அமைகின்றது. இதனைப் பிச்சைத் தேவர் என்பவர் பாட ஒலிப்பேழையில் பதிவு செய்து பிரதி செய்யப்பெற்றுள்ளது.

வரப் பிறப்பு

காசி தேசத்தில் இருந்து வரும் பிராமணரிடம் மாடப்ப தேவர் தனக்குப் பிள்ளை இல்லாத குறையை,

புகழும் வேண்டாம்

புதுமை வேண்டாம்

மழலை வேணுமையா

மனக்கலக்கம் தீருமையா(கசமாடசாமி கதை-பாடல் பகுதி)

என்று சொல்லி ஏங்குகிறார். அதற்கவர் கம்ப காமாட்சி அம்மன் கோவிலில் ஒரு மண்டலம் பூஜை செய்து இறைவனை வணங்கி வந்தால் உங்களுக்குக் குழந்தை பிறக்கும் என்கின்றார். அவர்களும் அவ்வாறே வணங்கி வருகின்றனர். கம்பா நதியில் குளிக்கும்போது செந்தாமரம்பூ ஒன்று மாடப்ப தேவரை நோக்கி வருகின்றது. அவர் அந்த செந்தாமரம்பூவினை எடுத்து தன்னுடைய மனைவியை மோந்து பார்க்கச் சொல்கின்றார். அதன் வாயிலாக அவர்களுக்கு அழகிய ஆண்குழந்தை ஒன்று பிறக்கின்றது. அந்த ஆண் குழந்தைக்குக் கசமுத்து என்று பெயரிட்டு வளர்த்து வருகின்றனர். அவனே இக்கதைப்பாடலில் கசமாட்சாமி என்று பின்னாட்களில் அழைக்கப்படக்கூடிய கதைத் தலைவன் ஆவான். இவ்விடத்தில், ஐரோப்பியா, ஆசியா மற்றும் ஆப்பிரிக்கக் கண்டங்களில் உள்ள பல்வேறு நாடுகளின் வீரயுக இலக்கியங்களை ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொண்டு ஆராய்ந்த சி.எம்.பௌரா, கதைத் தலைவர்களின் பிறப்பு என்பது மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. கதைத் தலைவர்கள் பெரும்பாலும் கடவுள் அருளால் பிறந்தவர்களாகவும் தேவதைக்குப் பிறந்தவர்களாகவும் படைக்கப்பட்டுள்ளமையை எடுத்துக்காட்டி, இதற்குக் காரணம் கதைத் தலைவர்களின் புகழினைத் தொடக்கத்திலேயே எடுத்துக்காட்டுவதற்கும் பிறரைவிட வீரத்தில் மேம்பட்டவர்கள் என்பதை உணர்த்துவதற்குமே ஆகும். மேலும் இத்தகைய பிறப்புக் கூறு வீரநிலைப் பண்புகளில் ஒன்று எனவும் கூறுகின்றார் பௌரா (C.M.Bowra, 1952: 94-95) என்ற கருத்தினை முன்வைத்துள்ளமை ஒப்பு நோக்கத்தக்கது. பௌராவின் கருத்தினை உறுதி செய்யும் முகமாக; கசமாட்சாமியும் கடவுள் வரத்தினால் பிறந்தவனாகவே கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளமை உய்த்துணரத்தக்கது.

வீரக் கலைகள்

கசமுத்து தன்னுடைய வளரிளம் பருவத்தில் வீரக் கலைகள் அனைத்தையும் கற்றுக் கொண்டவனாகக் கதைப்பாடலில் புனையப்படுகின்றான். எனினும் எந்தெந்த வீரக் கலைகளைக் கற்றுக் கொண்டான் என்பது குறித்த எந்த விவரணையும் இடம்பெறவில்லை. கருத்து மட்டுமே வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. 'பௌராவும் வீரன் என்பவன் பிறப்பையடுத்த வளர்பருவத்திலேயே தன்னுடைய உடல் வலிமையையும் உயர் மதிப்பினையும் வேகமாக வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அவ்வாறு வளர்த்துக் கொள்பவனே முழுமையான வீரனாகப் பரிணமிக்கின்றான் எனக் கூறி, கிரீஸ்தானில் வழங்கி வரக் கூடிய வாய்மொழிக் காப்பியமான மனாஸ் (Manas)இல் இடம் பெறும் காப்பியத் தலைவனின் வளர்பருவத்தினை எடுத்துக்காட்டுகின்றார். மனாஸ் கட்டிலில் தவழும் பருவத்திலேயே பேசவும் குதிரை ஏறவும் கற்றுக்கொண்டான். மேலும் தன்னுடைய பத்தாவது வயதில் சிறந்த விற்கலை நிபுணனாகவும் தன்னைவிட வயதில் மூத்தவர்களை வெல்பவனாகவும் சிறந்து விளங்கியபோது ஒரு முழுமை பெற்ற வீரனாக உருவாகினான் எனவும் கூறுகின்றார் (C.M.Bowra, 1952: 95-96). இதன்வழி இளமைப்

பருவத்திலேயே பல வீரக்கலைகளையும் வீரனென்பவன் கற்க வேண்டும் என்ற பெளராவின் வீரநிலைக் கருத்திற்கேற்பக் கசமாடசாமியும் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளமை நோக்கத்தக்கது.

வேட்டையாடல்

வீரன் தன்னுடைய உடல் வலிமையினை வெளிப்படுத்த மனிதர்களுடன் மட்டும் போராட வேண்டும் என்பதில்லை. அவன் அச்சம் தருகின்ற பெருவிலங்குகளை எதிர்த்துப் போராடியும் தன்னுடைய உடல் வலிமையினை வெளிப்படுத்தலாம். 'பெளராவும் வீரனுக்கு மனித எதிரிகள் கிடைக்காதபோது அவன் தன்னுடைய வீரத்தினை வெளிப்படுத்த இயற்கையோடும் அச்சம் தரும் விலங்குகளோடும் சண்டையிடுகின்றான் எனக் கூறுகின்றார். இதற்குத் தீயைக் கக்குகின்ற அச்சம் தரும் விலங்கான டிராகனுடன் (Dragon) போராடி வெல்கின்ற சிகுர்த் (Sigurth), பியோவுல்ப் (Beowulf) மற்றும் அல்பமிஸ் (Alpamys) ஆகிய வீரர்களின் வீரச்செயல்களை எடுத்துக்காட்டுகின்றார்' (C.M.Bowra, 1952: 49). கசமுத்துவும் தன்னுடைய பன்னிரண்டாம் வயதிலேயே வீரர் பட்டம், சூரர் பட்டங்களைப் பெற வேண்டும் என்பதற்காக மதுரை மாநகரை நோக்கிச் செல்கின்றான். மதுரை மாநகரை ஆளக்கூடிய அரசனாகச் சோழ ராசா குறிக்கப்படுகின்றான். சோழ ராசாவின் அரண்மனையை நோக்கிச் செல்கின்றான் கசமுத்து. அங்குச் சோழ ராசாவின் அரண்மனையில் அடங்காத பேய்க் குதிரை ஒன்று இருக்கின்றது. அந்த அடங்காத குதிரையை அடக்குபவர், ஐந்து மந்திரிகளுக்கும் முதல் மந்திரி ஆகவும் வீரர் பட்டம், சூரர் பட்டங்கள் கொடுத்தும் சிறப்பிக்கப்படுவார் என மன்னரானவர் அறிவித்திருக்கிறார். எனவே குதிரையை அடக்கக் கசமுத்து விருப்பம் தெரிவிக்கின்றான். மன்னர் அவனைக் குறித்த செய்திகளை அறிந்து கொண்டு பேய்க் குதிரையை அடக்க அனுமதி தருகின்றார். எல்லோரும் வியக்கும்படி கசமுத்து அந்த பேய்க் குதிரையை அடக்கி விடுகின்றமையை,

கடிவாளம் இல்லாத குதிரையைத்தான்
பிடரி மயிர்தான் பிடித்து குதிரை சவாரி போடுவாராம்
குதிரை வரும் வேகத்திலே கருந்தாரம் செந்தாரம்

.....
வெண்ணுரையாகக் கக்கி கீழே மண்டியிட்டு படுத்தது (கசமாடசாமி கதை-பாடல் பகுதி)

என்று கதைப்பாடல் விவரிக்கின்றது. மன்னரும் அவனுக்கு முதல் மந்திரி என்ற பதவியையும் வீரர் பட்டம், சூரர் பட்டங்களையும் வழங்கிச் சிறப்பிக்கின்றார்.

கசமுத்துவிற்கு முதல் மந்திரி என்ற உயரிய பதவியைக் கொடுப்பதனால் மற்ற மந்திரிகள் கோபம் கொள்கின்றனர். இதை உணர்ந்த சோழராஜா அவர்களுக்குள் ஒரு போட்டி வைக்கின்றார். ஒரு வெள்ளிக் காசினை தொலைவில் வைத்து உங்களில் யார் அந்த வெள்ளிக்காசு உருகும்படி சுடுகிறீர்களோ அவர்களே முதல் மந்திரி எனக் கூறுகின்றார். மந்திரிகளிடம் துப்பாக்கியைக் கொடுத்துச் சுடச் சொல்கிறார். மந்திரிகள் சுடும்போது குறியானது தப்புகின்றது. கசமுத்து குறி தப்பாமல் சுட்டதோடு வெள்ளிக்காசினையும் உருக வைத்துவிடுகின்றான். அவனை மற்ற மந்திரிகளும் முதல் மந்திரியாக ஏற்றுக்கொள்கின்றனர்.

அடங்காத குதிரையை அடக்குவது என்ற வீரநிலைக் கூறினைச் சின்னதம்பி கதைப்பாடல், தேசிங்குராஜன் கதைப்பாடல் போன்ற கதைப்பாடல்களிலும் காணமுடிகின்றது. குறிப்பாக, தேசிங்குராஜன் கதைப்பாடலில் ஐந்து வயதேயான தேசிங்குராஜன் டெல்லி சென்று தன்னுடைய தந்தையை மீட்பதற்காக அடங்காத பேய்க்குதிரையை அடக்கினான் எனப் புனையப்பட்டுள்ளமை நோக்கத்தக்கது. பெளரா குறிப்பிட்டுள்ளதனைப் போன்றே வீரர்களின் வீரத்தினை வெளிப்படுத்துவதற்கு இக்கூறு உதவுகின்றமை புலனாகின்றது

முதலை வேட்டை

கசமுத்து தன்னுடைய முறைப்பெண்ணான கசத்தி என்பவளைத் திருமணம் செய்து கொள்கின்றான். பிறகு பல ஆண்டுகளாக அவனுக்குப் பிள்ளையில்லாக் குறை இருக்கின்றது. மன்னனுக்கும் அதே குறை இருப்பதால் இருவரும் பல்வேறு கோயில்களுக்குச் சென்று வழிபட்டுவர ஊரை விட்டுச் செல்கின்றனர். கோயிலுக்குச் சென்றுவிட்டு ஊருக்குத் திரும்பி வருகின்ற வழியில் அத்தாளநல்லூர் ஆதிமூலப் பெருமாள் கோவிலிலும் வழிபட்டு வரவேண்டும் எனச் செல்கின்றனர். அந்தக் கோயிலுக்குப் பூசைக்கான நீர் கொண்டு வருவதற்காக வெள்ளை யானை ஒன்று இருக்கின்றது. அந்த வெள்ளை யானையானது பக்கத்தில் உள்ள தாமிரபரணி ஆற்றுக்குச் சென்று நாள்தோறும் தண்ணீர் கொண்டுவரும். அப்படி ஒருநாள் தண்ணீர் கொண்டுவரச் செல்கையில் ஆற்றுக்குள் இருந்த செம்மூக்கு முதலை, கருமூக்கு முதலை ஆகிய இரண்டு முதலைகள் யானையின் காலைப் பிடிக்க வருகின்றன. உடனே யானையானது அந்த ஆற்றை விட்டு ஓடோடி வந்து விடுகின்றது. இதைக் கண்ணுற்ற கோயில் பூசாரி அந்த முதலைகளைப் பிடிக்கின்றவரை நான் பூசை செய்ய, கோயிலுக்கு வர மாட்டேன் என்று போய் விடுகின்றார். இதனால் கோயிலுக்குப் பூசை செய்ய ஆற்றிலுள்ள முதலைகளைக் கொல்ல

வேண்டும் என அந்தக் கோயிலின் தர்மகத்தா சோழ ராஜாவிடம் முறையிட்டு முதலைகளைக் கொல்வதற்காக ஆயிரம் பொன்னையும் கொடுக்கின்றார்.

ராஜாவும் வீரனான கசமுத்து அந்த முதலைகளைக் கொல்வான் என அவர்களுக்கு உறுதி கூறுகிறார். கசமுத்துவும் மன்னனின் ஆணைக்கிணங்க வலிமையான ஒரு தூண்டிலைச் செய்து அந்த தூண்டிலில் குட்டி நாயைச் செருகி ஆற்றுக்குள் வீசுகிறான். அப்போது அந்த நாய்க்குட்டியைச் சாப்பிட வரும் கருமூக்கு முதலையைக் குத்துக் கம்பால் குத்திக் கொல்கின்றான். கருமூக்கு முதலையைக் கொன்று விட்டு தூண்டிலில் இன்னொரு நாயைச் செருகி செம்மூக்கு முதலையைக் கொல்வதற்காகத் தூண்டில் வீசி காத்துக்கொண்டு இருக்கின்றான் கசமுத்து. அடங்காத பேய்க் குதிரை மற்றும் முதலையை வேட்டையாடுவதன் வாயிலாகப் பெளரா குறிப்பிட்டுள்ளதனைப் போன்றே கசமாடசாமியும் வீரநிலைப் பண்புகளைப் பெற்றுள்ளவனாகத் திகழ்கின்றமை நோக்கத்தக்கது.

கடும் சண்டை

வீரநிலைக் கவிதையின் முக்கிய மையமே சண்டைதான். பல்வேறு குழப்பங்களுக்கு விடை சண்டையின் முடிவிலேயே கிடைக்கின்றது. சண்டையின் முக்கியத்துவம் குறித்துப் பெளரா, 'வீரநிலைக் கவிதையின் கவர்ச்சியான பகுதியே சண்டையாகும். எவரும் சிறப்பாக வர்ணிக்கப்பட்டுள்ள சண்டையினை விரும்புவர். அச்சண்டையினை ஈர்ப்புள்ளதாக மாற்ற பலவழிகள் உள்ளன. கொடிய ஆயுதங்களைக் கொண்டு வீரர்கள் கடுமையாகத் தாக்கிக் கொள்வது அவற்றுள் ஒன்றாகும். இலியட் மற்றும் ரோலண்ட் ஆகிய காவியங்களில் கொடிய ஆயுதங்களைக் கொண்டு வீரர்கள் தாக்கிக் கொண்டுள்ளமை சண்டையினை உயிர்ப்பூட்டக்கூடியதாக அமைகின்றது. மேலும் வீரர்கள் தாக்கிக் கொள்ளும்போது ஒவ்வொரு அடியும் எவ்விதம் கொடுக்கப்பட்டன என்பதும் விவரிக்கத்தக்கது. பெருவீரர்களால் கொடுக்கப்படுகின்ற அடிகள் மிகவும் வலுவானதாகவும் எளிய வீரர்களால் அது போன்ற அடியினை நினைத்துப் பார்க்கவும் முடியாத ஒன்றாகவும் அமையும். சரிக்குச் சரியான புகழும் திறமையும் வாய்ந்த வீரர்கள் தங்களுக்குள் சண்டையிட்டுக் கொள்வது மிகச் சிறந்த சண்டையாக அமையும் என்று கூறி அக்கிலஸ் மற்றும் கெக்டர் ஆகியோருக்கு இடையேயான சண்டையினை எடுத்துக்காட்டுகின்றார் (C.M.Bowra, 1952: 56-59).

இக்கதைப்பாடலில் கசமுத்து செம்மூக்கு முதலையைக் கொல்வதற்காகத் தூண்டில் வீசிக் காத்துக் கொண்டிருக்கின்ற வேளையில் அந்த ஊரில் கொள்ளையடிப்பதற்காக ஆயிரம் கள்வர்கள்

அந்த ஊரை நோக்கி வருகின்றனர். வருகின்ற வழியில் கசமுத்து ஆற்றங்கரையில் தனியாக அமர்ந்திருப்பதைக் காண்கின்றனர். கசமுத்துவின் கழுத்தில் மன்னர் கொடுத்த உயரிய முத்துச்சரபொழி மாலை உள்ளதைக் காண்கின்றனர். இந்த மாலையைக் கொள்ளையடித்தாலே தங்களுக்கு மிகுதியான பொருள் கிடைக்கும் என நினைத்து கசமுத்துவிடம் பேசத் தொடங்குகின்றனர். அவர்கள் மாலையைக் கொடுத்து விடு என மிரட்டத் தொடங்குகின்றனர் அதனால் கோபம் கொள்ளும் கசமுத்து ஆயிரம் கள்வர்களையும் எதிர்த்துச் சண்டை செய்கின்றான். கசமுத்து வீராவேசமாகச் சண்டையிட்டு அனைவரையும் கொன்றதை,

அவரோ துள்ளித்தானே பாய்ந்தாரே
தொண்ணூறுபேர் தலையறுத்தார்
அடக்கி பாய்ந்து நூறுபேர் தலையறுத்தார்
எட்டி பாய்ந்தார் எண்ணூறுபேர் தலையறுத்தார் (கசமாட்சாமி கதை-பாடல் பகுதி)

என்ற அடிகள் வர்ணித்து நிற்கின்றன. கொன்றுவிட்டு வந்து செம்மூக்கு முதலையைப் பிடிப்பதற்காக ஆற்றங்கரையில் அமர்ந்து தூண்டிலை உற்று நோக்கிக் கொண்டு இருக்கின்றான்.

வீர மரணம்

கள்வர்களில் ஒருவன் அடிபட்டு உயிரிழக்காமல் இருக்கின்றான். அவன் எழுந்து பார்க்கையில் அனைவரும் இறந்திருக்கின்றனர். கள்வன் கசமுத்துவைப் பார்க்கின்றான். கசமுத்து ஆற்றங்கரையில் தூண்டிலின் மீது வைத்த கண் மாறாமல் பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றான். அப்போது கள்வன் மரத்தின் ஓரமாக கசமுத்து வைத்திருந்த குத்துக் கம்பை எடுத்துக்கொண்டு மறைந்து வந்து கசமுத்துவைக் குத்துக் கம்பால் குத்துகிறான். கசமுத்துவின் குடல் சரிந்து வெளியே தொங்குகிறது. தன்னுடைய குடலைப் பிடித்துக் கொண்டு குத்திய கம்பை எடுத்துக் கள்வனையும் குத்திக் கொன்றுவிட்டுத் தானும் இறந்து விடுகின்றான் கசமுத்து. இவ்விடத்தில் ஒரு வீரநிலைக் கவிதையின் இறுதி முடிவு தலைவனின் வெற்றி அல்லது இறப்பாக அமைய வேண்டும். செயல் முடிந்த பிறகு தலைவனின் இறப்பே வீரநிலைக் கவிதையின் சிறப்பான முடிவாக இருக்கும் எனக் கூறும் பெளரா ஒரு எடுத்துக்காட்டையும் தருகின்றார். கிரேக்கர்கள் அக்கிலஸ் (Achilles) மற்றும் ஓடிசியஸ் (Odysseus) ஆகிய இருபெரும் மாவீரர்களுள் அக்கிலசையே சிறந்தவனாகக் கருதுகின்றனர். இதற்குக் காரணம் அக்கிலஸ் தன் செயல் முடிந்தவுடன் போர்க்களத்திலேயே இறந்துபட்டவன். ஆனால் ஓடிசியசோ தன் அருஞ்செயல்களுக்குப் பிறகு எல்லோரையும் போல இயற்கை மரணத்தை எய்தியவன் என்பதாலேயே ஆகும் (C.M.Bowra, 1952: 131).

கசமாடசாமிக் கதைப்பாடலில் வரப் பிறப்பு, வீரக் கலைகள், வேட்டையாடல், கடுஞ்சண்டை மற்றும் வீர மரணம் ஆகியவை பௌரா வீரனுக்குக் குறிப்பிட்டுள்ள வீரநிலைப் பண்புகளோடு பொருந்திச் செல்வதனை உணரமுடிகின்றது. கசமாடசாமியின் மரணம் வருந்தத்தக்கதாக இருப்பினும் செயல் முடிந்த பிறகு தலைவனின் இறப்பே வீரநிலைக் கவிதையின் சிறப்பான முடிவாக இருக்கும் எனப் பௌரா கூறுவதற்கேற்ப, கசமாடசாமி செம்மூக்கு முதலையைக் கொல்லவேண்டிய பணி எஞ்சி இருந்தாலும் இக்கதைப்பாடலின் எடுத்துரைப்பானது வீரநிலைக் கவிதையினை (Heroic Poetry) நோக்கியதாகவும் வீரநிலைக் கவிதையின் சிறந்த முடிவாகவும் அமைகின்றமை பெறப்படுகின்றது.

துணை நூல்கள்

1. லூர்து, தே. 2008. நாட்டார் வழக்காற்றியல்: சில அடிப்படைகள், பாலையங்கோட்டை, நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஆய்வு மையம்.
2. இராமச்சந்திரன். நா. 2002, துடியான சாமிகள்- வில்லுப்பாட்டும் சமூகச் சிக்கல்களும், சென்னை, மக்கள் வெளியீடு.
3. காசிராசன், இரா. 1980. உலகக் காப்பியங்கள், சென்னை.
4. தாமரைப்பாண்டியன், சு., 2014, கதைப்பாடல் சுவடித் திரட்டும் பதிப்பு(பகுதி1), சென்னை, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்.
5. Bowra. C.M., 1952, Heroic Poetry, London, Macmillan & co. Ltd.